

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2011. május 8.
Húsvét 3. vasárnapja

Barát vagy idegen?

A hétköznapi életben hasznos tudni, hogy kire számíthatunk, mint barátokra, s ki az, aki ellenségként viselkedik.

Mindennapi emberi kapcsolatainkban a közös élmények és találkozások során derül ki, hogy kik a barátaink és kiket nem tekinthetünk annak. Az igazi barátainkat messziről felismerjük, az ellenségeinket pedig igyekszünk messziről elkerülni. Akiről az első találkozás során kiderül, hogy a barátunk, azt minden további találkozáskor ismerősként köszöntjük.

Ma, húsvét 3. vasárnapján az emmauszi két tanítvány történetét olvastuk fel Lukács evangéliumából. Az elbeszélés problémáját az adja, hogy a két emmauszi tanítvány szívében elromlott a barát-ellenség felismerő képesség. Amikor Jézus közeledik feléjük és csatlako-

zik hozzájuk, akkor a szívük nem jelez semmit. Nem tudják, hogy kivel találkoztak, s Jézust idegennek tartják. Az a Jézus, akinek ők valójában a tanítványai, most ismeretlen ember számukra. Egyikük megkérdezi az ismeretlent: „Te vagy talán az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudja, mi történt ott

ezekben a napokban?” (Lk 24,18). A szívük ugyan lángol az ismeretlen szavainak hallgatása közben, de ez a lelkesedés inkább az ismerős tanításnak szól és nem Jézus személyének.

Vajon felismerem-e Jézust, amikor hozzám közeledik? Barátként tekintek-e rá?

A kenyértörés

A két emmauszi tanítvány jól példázza, hogy milyen csalódást jelentett Jézus követőinek a nagypénteki szégyenteljes kereszthalál.

S ebből a csüggedésből még az sem tudja felrázni őket, hogy az asszonyok azt állították, hogy Jézus él. Sőt, miután egyes apostolok szintén üresnek találták a sírt, még ennek sem hisznek. Útközben, miután találkoznak Jézussal, lángol ugyan a szívük, de mégsem jutnak még el a felismerésre.

A kenyértörés az az esemény, amely megnyitja szemüket, felnyitja értelmüket, s új megvilágításba helyez minden korábban történtet. Amikor Jézus megtöri a kenyeret és odanyújtja az emmauszi tanítványoknak, ezt oly módon

teszi, ahogy senki más ember. Egyedi és jellegzetes ez a mozdulat.

A két tanítványt előzetesen az út során Jézus szavai készítettek fel arra, hogy felismerhessék őt a kenyértörésben. Előbb a szívüket nyitották meg a tanítás iránt – erre utal, hogy lángol a szívük, bár nem ismerik fel, hogy Jézus szól hozzájuk – majd pedig értelmük nyílik meg. A megvilágosodás élménye, a felismerés öröme azonnal arra indítja őket, hogy örömeiket megosszák másokkal, ezért visszasietnek az apostolokhoz.

A Krisztussal való találkozás a szentáldozásban mindannyiunk számára lehetséges, és arra indít minket, hogy mi is tanúságot tegyünk Krisztus jelenlétéről. A húsvéti időszak szentmiséi jó alkalmat adnak nekünk is, hogy felismerjük az Urat.

A legfontosabb

Urunk, hisszük, hogy az élet törvényszerűségei: látszat és valóság, csalódás és öröm egymást követik. Ez az élet természetes folyása, és ez mutatja, hogy növekszünk. Hasonlít az életnek ez a törvényszerűsége a születés, halál és feltámadás egymást követő szakaszához.

Hisszük, hogy a gyermekek soha nem tanulhatják meg, mi a szeretet, ha nem tapasztalták azt meg kiskorukban otthon a szüleiktől.

Tehát a legfontosabb, amit egy édesapa gyermekeiért tehet az, hogy szereti édesanyjukat, az édesanya számára pedig az, hogy gyermekei apját szereti.

Húsvét 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 4. vasárnapja
ApCsel 2,14-22-28 1Pét 1,17-21 Lk 24,13-35	ApCsel 6,8-15 Jn 6,22-29	ApCsel 7,51-8,1a Jn 6,30-35	ApCsel 8,1b-8 Jn 6,35-40	ApCsel 8,26-40 Jn 6,44-52	ApCsel 9,1-20 Jn 6,52-59	ApCsel 9,31-42 Jn 6,60-69	ApCsel 2,14a.36-41 1Pét 2,20b-25 Jn 10,1-10